

C/2024/1659

4.3.2024

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Polska) – Getin Noble Bank S.A., TF, C2, PI/TL

[Sprawa C-531/22 ⁽¹⁾, Getin Noble Bank i in. (Kontrola z urzędu nieuczciwego charakteru warunków umownych)]

[*Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Artykuł 3 ust. 1 – Artykuł 6 ust. 1 – Artykuł 7 ust. 1 – Artykuł 8 – Tytuł wykonawczy, któremu przysługuje powaga rzeczy osądzonej – Uprawnienie sądu do zbadania z urzędu potencjalnie nieuczciwego charakteru warunku umownego w ramach nadzoru nad postępowaniem egzekucyjnym – Krajowy rejestr postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone – Postanowienia, które ze względu na brzmienie różnią się od postanowień wpisanych do tego rejestru, lecz posiadają taki sam sens i wywołują jednakowe skutki]*

(C/2024/1659)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Getin Noble Bank S.A., TF, C2, PI

Strona pozwana: TL

Przy udziale: EOS, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, MG, Komornik Sądowy AC

Sentencja

1) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym, iż sąd krajowy nie może zbadać z urzędu potencjalnie nieuczciwego charakteru warunków zawartych w umowie i wyciągnąć z tego konsekwencji, w sytuacji gdy sprawuje on nadzór nad postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym na podstawie prawomocnego orzeczenia w sprawie wydania nakazu zapłaty, któremu przysługuje powaga rzeczy osądzonej:

- jeśli przepisy te nie przewidują takiego badania na etapie wydawania nakazu zapłaty, lub
- jeśli takie badanie jest przewidziane wyłącznie na etapie sprzeciwu od danego nakazu zapłaty, o ile istnieje znaczne ryzyko, że dany konsument nie wniesie wymaganego sprzeciwu albo ze względu na to, że określony w tym celu termin jest bardzo krótki, albo z uwagi na koszty postępowania przed sądem w stosunku do kwoty kwestionowanego długu, albo też ze względu na to, że przepisy krajowe nie przewidują obowiązku dostarczenia temu konsumentowi wszelkich informacji niezbędnych do ustalenia przez niego zakresu swoich praw.

2) Artykuł 3 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 8 dyrektywy 93/13

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, zgodnie z którym wpis warunku umowy do krajowego rejestru klauzul niedozwolonych powoduje uznanie tego warunku za nieuczciwy w każdym postępowaniu z udziałem konsumenta, w tym także wobec przedsiębiorcy innego niż ten, przeciwko któremu toczyło się postępowanie o wpis rzeczonych warunków do tego rejestru krajowego, i gdy ów warunek nie ma takiego samego brzmienia jak warunek wpisany do wspomnianego rejestru, ale posiada taki sam sens i wywołuje jednakowe skutki wobec danego konsumenta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 424 z 7.11.2022.